DOMSTOLENS DOM
21. juni 1988 *

I de forenede sager 32, 52 og 57/87,

Industrie Siderurgiche Associate (ISA), Milano,

Alfa Acciai SpA, San Polo (Brescia),

Fincamuna SpA og Nuova Sidercamuna SpA, virksomhedskoncentrationer, Berro Inferiore (Brescia),

alle ved advokaterne Michel Waelbroeck og Alexandre Vandencasteele, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent Rolf Wägenbaur, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

hvorunder der er nedlagt påstand om:

— i sag 32/87, annullation af Kommissionens beslutning nr. 3746/86/EKSF af 5. december 1986,

— i sag 52/87, annullation af Kommissionens beslutning SG(86)D/15838 af 23. december 1986 om fastsættelse for Alfa Acciai af produktionskvoterne for første kvartal 1987,

* Processprog: fransk.

— i sag 57/87, annullation af Kommissionens beslutning SG(86)D/15853 af 23. december 1986 om fastsættelse for Fincamuna SpA — Nuova Sidercamuna SpA af produktionskvoter for første kvartal 1987,

har

DOMSTOLEN,

sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene G. Bosco, J. C. Mointinho de Almeida og G. C. Rodríguez Iglesias, dommerne T. Koopmans, U. Everling, Y. Galmot, C. Kakouris og F. Schockweiler,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

på baggrund af retsmøderapporten som suppleret efter den mundtlige forhandling den 3. februar 1988,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 2. marts 1988,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 3. februar 1987 (sag 32/87) har erhvervsorganisationen Industrie Siderurgiche Associate (herefter benævnt »ISA«) i medfør af EKSF-Traktatens artikel 33, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning nr. 3746/86/EKSF af 5. december 1986 om ændring af beslutning nr. 3485/85/EKSF af 27. november 1985 om forlængelse af overvågningsordningen og systemet for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien (EFT L 348, s. 1).

2 Ved den anfægtede beslutning, der blev udstedt med hjemmel i EKSF-Traktatens artikel 58, stk. 1, fritog Kommissionen med virkning fra den 1. januar 1987 alene produktgruppe Ic (galvaniserede plader) og hertil hørende halvfabrikata fra kvote-

ordningen efter forinden at have indhentet Rådets samtykke hertil. Den samme beslutning ændrede ikke kvotesystemet for en række andre produkter, som Kommissionen i sin meddelelse til Rådet af 2. oktober 1986 havde foreslået fritaget under henvisning til, at der for disse produkter ikke længere forelå en åbenbar krisesituation. Kommissionen opnåede imidlertid ikke Rådets samtykke til at fritage disse produkter, nemlig produkterne i grupperne IV (valsetråd) og VI (handelsstål) samt svære profiler i gruppe III.

3 Ved stævninger, indgivet til Domstolens Justitskontor henholdsvis den 20. og 25. februar 1987 har selskabet Alfa Acciai SpA (sag 52/87) og selskaberne Fincamuna SpA og Sidercamuna SpA (sag 57/87), der er virksomhedskoncentrationer i den i EKSF-Traktatens artikel 66 forudsatte betydning, anlagt sag:

— førstnævnte selskab med påstand om annullation af Kommissionens beslutning SG(86)D/15838 af 23. december 1986, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, i beslutning nr. 3485/85, som ændret ved beslutning nr. 3746/86, og hvori der fastsættes produktions- og leveringskvoter for produkter i gruppe IV for denne sagsøgende virksomhed for første kvartal 1987;

— de sidstnævnte med påstand om annullation af Kommissionens beslutning SG(86)D/15853 af 23. december 1986, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, i beslutning nr. 3485/85, som ændret ved beslutning nr. 3746/86, og hvori der fastsættes produktions- og leveringskvoter for produkter i gruppe IV for disse sagsøgende virksomheder for første kvartal 1987.

4 Domstolen har ved kendelse af 8. maj 1987 besluttet at forene de tre nævnte sager med henblik på retsforhandlingerne og dommen.

5 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for Domstolens argumentation.

Formaliteten i den af ISA anlagte sag

6 Kommissionen har rejst tvivl om, hvorvidt den af ISA anlagte sag kan admitteres, og har herved gjort gældende, at organisationen må godtgøre, at der har været tale om magtfordrejning i forhold til en eller flere af dens medlemmer og herved præcisere de grunde, der efter dens mening må føre til, at der foreligger magtfordrejning. Kommissionen har herved anført, at den anfægtede beslutning ikke berører den sagsøgende organisation, der ikke fremstiller produkter i gruppe Ic, og at anvendelsen af en anden procedure end den, der faktisk er blevet anvendt, ikke nødvendigvis ville have ført til et andet for den sagsøgende organisations medlemmer gunstigt resultat.

7 I den forbindelse bemærkes, at virksomheder eller virksomhedsorganisationer ifølge Traktatens artikel 33, stk. 2, kan anlægge sag om individuelle beslutninger, som de finder indebærer magtfordrejning i forhold til dem. Ifølge bestemmelsen i nævnte artikel er den eneste forudsætning for en realitetspåkendelse, at sagsøgerne udtrykkeligt påberåber sig magtfordrejning i forhold til sig og anfører grundene til, at der foreligger magtfordrejning. Traktaten hverken fastsætter eller kræver nogen yderligere betingelse for, at søgsmålet kan admitteres. Sagsøgeren må for at få medhold i sine påstande bevise magtfordrejningen, men dette må ske under en behandling i realiteten og er ikke et formalitetsspørgsmål (jfr. på linje hermed dom af 11. februar 1955, Assider, 3/54, Sml. 1954-1964, s. 9; dom af samme dato, ISA, 4/54, idem, s. 11; dom af 16. juli 1956, Fedechar, 8/55, idem, s. 27; dom af 29. november 1956, Charbonnage, 9/55, idem, s. 33; dom af 9. juni 1964, Modena, forenede sager 55 til 59 og 61 til 63/63, idem, s. 485; dom af 8. juli 1985, Chambre syndicale, forenede sager 3 og 4/64, Sml. 1965-1968, s. 93, og endelig dom af 21. februar 1984, Walzstahl, forenede sager 140, 146, 221 og 226/82, Sml. s. 951).

8 I det foreliggende tilfælde har sagsøgeren under henvisning til forskellige grunde gjort gældende, at Kommissionen har begået et proceduremisbrug, der består i, at den ved vedtagelsen af den anfægtede beslutning har overskredet sin kompetence, idet den har fulgt proceduren ifølge artikel 58, stk. 1, i stedet for proceduren ifølge samme artikels stk. 3. Ifølge Domstolens faste praksis er proceduremisbrug imidlertid en form for magtfordrejning (jfr. dom af 13. juni 1958, Compagnie des Hauts Forneaux de Chasse, 2/57, Sml. 1954-1964, s. 101 samt ovennævnte dom, Walzstahl). Sagsøgeren har fremført en række argumenter, der efter dens opfattelse beviser, at det omhandlede proceduremisbrug er begået i forhold til den, idet Kommissionen ved ikke at fritage de produkter, som ISA's medlemmer fremstiller, direkte har skadet organisationens interesser.

9 Den af ISA anlagte sag må på baggrund af det ovenfor anførte admitteres.

Realiteten i ISA's søgsmål

10 Indledningsvis bemærkes vedrørende sagens genstand, at sagsøgerens påstand i denne sag må forstås som vedrørende en annullation af beslutning nr. 3746/86 udelukkende i det omfang produktgrupperne IV og VI og svære profiler fra gruppe III ikke herved blev fritaget for kvotesystemet, men ikke af beslutningen i dens helhed. Det forslag fra Kommissionen, der var indeholdt i Kommissionens meddelelse til Rådet af 2. oktober 1986 vedrørte faktisk kun de nævnte grupper samt gruppe Ic, og spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen har begået magtfordrejning melder sig derfor kun for disse produkters vedkommende, mens beslutningens gyldighed for så vidt angår de øvrige produktgrupper ikke er anfægtet. ISA har ganske vist i sine påstande krævet den anfægtede beslutning annulleret som sådan, men det fremgår klart af argumentationen i organisationens skriftlige indlæg og i retsmødet, at den faktisk kun kræver beslutningen annulleret i det omfang, de ovenfor nævnte produkter ikke herved blev fritaget.

11 ISA har gjort gældende, at Kommissionen har begået magtfordrejning ved at anvende proceduren ifølge artikel 58, stk. 1, til et andet formål end det tilsigtede og i stedet for den eneste anvendelige procedure i det foreliggende tilfælde, som er proceduren i henhold til artikel 58, stk. 3.

12 Kommissionen har på sin side gjort gældende, at den i det foreliggende tilfælde har kunnet vælge mellem at anvende artikel 58, stk. 1 eller stk. 3, og at valget af stk. 1 absolut ikke udgør magtfordrejning.

13 En afklaring af dette spørgsmål, der har afgørende betydning for tvistens udfald, forudsætter en gennemgang af, hvorledes ordningen om et kvotesystems indførelse og ophør ifølge artikel 58 er indrettet. I artiklens stk. 1, afsnit 1, hedder det:

»Er Den Høje Myndighed i tilfælde af en nedgang i efterspørgslen af den opfattelse, at Fællesskabet står over for en åbenbar kriseperiode, og at de i artikel 57

angivne virkemidler ikke gør det muligt at imødegå denne situation, skal den efter at have indhentet udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg og med Rådets samtykke indføre et kvotesystem for produktionen, om fornødent med samtidig anvendelse af de i artikel 74 angivne foranstaltninger«.

I fortsættelsen i samme artikels stk. 3 hedder det:

»Kvotesystemet bringes til ophør efter forslag til Rådet fra Den Høje Myndighed, efter at denne har indhentet udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg, eller fra en af medlemsstaternes regeringer, medmindre Rådet træffer anden beslutning, med enstemmighed, når forslaget fremsættes af Den Høje Myndighed, og med simpelt flertal, når det fremsættes af en regering. Kvotesystemets ophør skal bekendtgøres af Den Høje Myndighed.«

14 Kommissionen har gjort gældende, at ordene »kvotesystemet bringes til ophør« i artikel 58, stk. 3, kun kan forstås som vedrørende et ophør af hele kvotesystemet. Et delvist ophør af systemet er derfor efter dens opfattelse ikke omfattet af denne bestemmelse, hvorfor den kan vælge mellem at anvende artikel 58, stk. 3, eller stk. 1 i henhold til »actus contrarius«-princippet.

15 Indledningsvis bemærkes, at kvotesystemet ikke ifølge artikel 58, stk. 1, nødvendigvis skal omfatte alle jern- og stålindustriens produkter og således også vil kunne anvendes, selv om det i begyndelsen kun omfatter visse produktgrupper og først sidenhen udstrækkes til andre. Endvidere kan det heller ikke udelukkes, at artikel 58, stk. 3, også omfatter det tilfælde, at kvotesystemet kun bringes til ophør for visse af de af systemet omfattede produkter.

16 Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen skulle have fulgt proceduren i henhold til artikel 58, stk. 1, ved dens forslag af 2. oktober 1986 bemærkes, at nævnte bestemmelse knytter indførelsen af en kvoteordning, som er en undtagelse fra princippet om et frit marked, til en omstændelig procedure, hvorefter Den Høje Myndighed kun kan handle med Rådets samtykke, mens der i artikel 58, stk. 3, fastlægges en smidigere procedure for at bringe kvoteordningen til ophør og dermed genindføre det frie marked, under hvilken Den Høje Myndighed besidder

en mere vidtgående beføjelse, idet dens forslag kun kan forkastes, såfremt Rådet med enstemmighed træffer anden beslutning.

17 De beføjelser, Den Høje Myndighed hermed har fået tillagt til at bringe kvotesystemet til ophør og dermed genindføre det frie marked, er i øvrigt begrundet i den vigtige rolle denne institution spiller for iværksættelsen af EKSF-Traktaten, hvis artikel 8 giver den opgave at sikre virkeliggørelsen af de i Traktaten opstillede mål bl. a. — ifølge Traktatens artikel 5 — fastsættelse, opretholdelse og overholdelse af normale konkurrencebetingelser for virksomhederne i Fællesskabet.

18 Heraf følger, at det af Kommissionen den 2. oktober 1986 foreslåede delvise ophør af kvoteordningen som led i en gradvis genindførelse af normale konkurrencevilkår må antages at skulle være sket efter den i artikel 58, stk. 3, fastlagte procedure.

19 Heraf følger, at Kommissionen med urette har anvendt den i stk. 1 foreskrevne procedure, i stedet for den i stk. 3 fastsatte, hvorved den har begået magtfordrejning. Denne magtfordrejning har berørt de stålvirksomheder, der er medlemmer af ISA, hvis produkter er blevet udsat for en mulig og senere faktisk indtruffet udelukkelse fra enhver fritagelsesforanstaltning, da Kommissionen valgte at anvende proceduren ifølge stk. 1.

20 Kommissionens beslutning nr. 3746/86/EKSF af 5. december 1986 må herefter annulleres i det omfang, denne beslutning vedrører produktgrupper, der var omfattet af det forslag, Kommissionen forelagde Rådet den 2. oktober 1986.

De af Alfa Acciai SpA og af Fincamuna SpA og Sidercamuna SpA anlagte sager

21 Med hensyn til de af Alfa Acciai SpA og Fincamuna SpA og Sidercamuna SpA anlagte sager bemærkes, at sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af de individuelle beslutninger, ved hvilke der for dem fastsættes produktionskvoter for

første kvartal 1987 med den begrundelse, at disse beslutninger er vedtaget med hjemmel i en bestemmelse i en ugyldig generel beslutning, nemlig artikel 4, stk. 1, i beslutning nr. 3485/85 som ændret ved artikel 1 i beslutning nr. 3746/86.

22 Den delvise annullation af beslutning nr. 3746/86 har medført, at artikel 4, stk. 1, i beslutning nr. 3485/85 på ny er gældende med det indhold, nævnte bestemmelse havde før ændringerne ved artikel 1 i den annullerede beslutning og med de begrænsninger, der følger af nævnte annullation, og indtil Kommissionen eventuelt har vedtaget en ny ændringsbeslutning med virkning fra den 1. januar 1987.

23 Af ordlyden af artikel 4, stk. 1, i beslutning nr. 3485/85 i den oprindelige udgave fremgår, at kvoteordningen gælder for alle de produktgrupper, som de af sagsøgerne anfægtede individuelle beslutninger angår.
De individuelle beslutninger ses herefter at være baseret på en bestemmelse, hvis gyldighed for indeværende ikke er bestridt.

24 Der findes herefter ikke grundlag for sagsøgernes påstande og sagsøgte må derfor frifindes.

Sagens omkostninger

25 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger.

26 Kommissionen har tabt sagen i sag 32/87 og dømmes derfor til at afholde sagsomkostningerne i denne sag.

27 Alfa Acciai SpA og Fincamuna SpA og Sidercamuna SpA har ikke fået medhold i deres påstande og dømmes derfor til at afholde omkostningerne i sag 52 og 57/87.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Kommissionens beslutning nr. 3746/86 af 5. december 1986 annulleres i det omfang, den angår de produktgrupper, som er omfattet af det forslag om fritagelse, som Kommissionen forelagde Rådet den 2. oktober 1986.

2) I sagerne 52 og 57/87 frifindes sagsøgte.

3) Kommissionen betaler sagens omkostninger i sag 32/87.

4) Sagsøgeren Alfa Acciai SpA betaler sagens omkostninger i sag 52/87, og sagsøgerne Fincamuna SpA og Sidercamuna SpA betaler sagens omkostninger i sag 57/87.

Mackenzie Stuart Bosco Moitinho de Almeida

Rodríguez Iglesias Koopmans Everling

Galmot Kakouris Schockweiler

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 21. juni 1988.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident